A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2020. december 17.*

„Fellebbezés – Jogszabályok közelítése – 305/2011/EU rendelet – Az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek – Harmonizált műszaki szabványok és szabályok – EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 és EN 12285-2:2005 harmonizált szabványok – Megsemmisítés iránti kereset”

A C-475/19. P. és C-688/19. P. sz. egyesített ügyekben,

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: J. Möller és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben, segítőik: M. Kottmann, M. Winkelmüller és F. van Schewick Rechtsanwälte)

fellebbezőnek (C-475/19 P és C-688/19 P)

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2019. június 20-án és 2019. szeptember 18-án benyújtott két fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: C. Hermes, M. Huttunen és Sipos A., meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban (C-475/19 P és C-688/19 P),

a **Finn Köztársaság** (képviselik: S. Hartikainen és A. Laine, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban (C-475/19 P),

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, L. Bay Larsen, C. Toader (előadó), M. Safjan és N. Jääskinen bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 A C-475/19. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Németországi Szövetségi Köztársaság az Európai Unió Törvényszéke 2019. április 10-i Németország kontra Bizottság ítéletének (T-229/17, nem tették közzé, a továbbiakban: első megtámadott ítélet, EU:T:2019:236) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az elsősorban az EN 14342:2013 „Fa padlóburkolatok. Jellemzők, megfelelőségértékelés, jelölés” harmonizált szabványra való hivatkozás korlátozással való, a 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelő, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő fenntartásáról szóló, 2017. január 25-i (EU) 2017/133 bizottsági határozat (HL 2017. L 21., 113. o.), másodsorban az EN 14904:2006 „Sportpályaburkolatok. Többcélú sportolásra alkalmas beltéri burkolatok. Előírások” harmonizált szabványra való hivatkozás korlátozással való, a 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelő, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő fenntartásáról szóló, 2017. január 25-i (EU) 2017/145 bizottsági határozat (HL 2017. L 22., 62. o.) (a továbbiakban együtt: első vitatott határozatok), harmadsorban az EN 14342:2013 és az EN 14904:2006 harmonizált szabványra vonatkozó részében az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása keretében közzétett bizottsági közlemény (HL 2017. C 76., 32. o.; a továbbiakban: a végrehajtásra vonatkozó közlemény), negyedsorban az EN 14342:2013 és az EN 14904:2006 harmonizált szabványra vonatkozó részében az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása keretében közzétett, 2017. augusztus 11-i bizottsági közlemény (HL 2017. C 267., 16. o.), ötödsorban az EN 14342:2013 és az EN 14904:2006 harmonizált szabványra vonatkozó részében az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása keretében közzétett, 2017. december 15-i bizottsági közlemény (HL 2017. C 435., 41. o.), valamint hatodsorban az EN 14342:2013 és az EN 14904:2006 harmonizált szabványra vonatkozó részében az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása keretében közzétett, 2018. március 9-i bizottsági közlemény (HL 2018. C 92., 139. o.; a továbbiakban együtt: további három vitatott közlemény) megsemmisítésére irányuló keresetét.

2 A C-688/19. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Németországi Szövetségi Köztársaság az Európai Unió Törvényszéke 2019. július 9-i Németország kontra Bizottság ítéletének (T-53/18, nem tették közzé, a továbbiakban: második megtámadott ítélet, EU:T:2019:490) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az elsősorban az EN 13341:2005 + A1:2011 „Háztartási tüzelőolaj, kerozin és dízelgázolaj föld feletti, helyhez kötött, hőre lágyuló műanyag tárolótartályai” harmonizált szabványra való hivatkozásnak a 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelő, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő fenntartásáról szóló, 2017. november 6-i (EU) 2017/1995 bizottsági határozat (HL 2017. L 288., 36. o.), másodsorban pedig az EN 12285-2:2005 „Gyári kialakítású acéltartályok” harmonizált szabványra való hivatkozásnak a 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelő, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő fenntartásáról szóló, 2017. november 6-i (EU) 2017/1996 bizottsági határozat (HL 2017. L 288., 39. o.; a továbbiakban együtt: második vitatott határozatok) megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

3 Az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 88., 5. o.) (1)–(3) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(1) A tagállamok jogszabályai szerint az építményeket úgy kell tervezni és kivitelezni, hogy azok ne veszélyeztessék a személyek, a háziállatok és a vagyon biztonságát, és ne károsítsák a környezetet.

(2) Ezek a jogszabályok közvetlen hatást gyakorolnak az építési termékekre vonatkozó követelményekre. Ezek a követelmények azután megjelennek az építési termékekre vonatkozó nemzeti termékszabványokban, a nemzeti műszaki engedélyekben és egyéb nemzeti műszaki előírásokban és rendelkezésekben. Különbözőségük folytán e követelmények akadályozzák az Unión belüli kereskedelmet.

(3) Ez a rendelet nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy megállapítsák azokat a követelményeket, amelyeket szükségesnek ítélnek meg az egészség- és környezetvédelem, valamint az építési termékeket használó munkavállalók védelme érdekében.”

4 E rendelet „Tárgy” című 1. cikke szerint:

„Ez a rendelet az építési termékek teljesítményének a termékek alapvető jellemzői tekintetében történő kifejezésével és a CE jelölés építési termékeken történő használatával kapcsolatos harmonizált szabályok meghatározásával megállapítja az építési termékek forgalomba hozatalának vagy forgalmazásának feltételeit.”

5 Az említett rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke a következőket mondja ki:

„E rendelet alkalmazásában:

[…]

4. »alapvető jellemzők«: az építési termék azon jellemzői, amelyek az építményekre vonatkozó alapvető követelményekkel függnek össze;

[…]”

6 A 305/2011 rendeletnek „Az építményekre vonatkozó alapkövetelmények és az építési termékek alapvető jellemzői” című 3. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A szabványosítási megbízások és a harmonizált műszaki előírások kidolgozásának alapját az I. mellékletben meghatározott, az építményekre vonatkozó alapvető követelmények képezik.

(2) Az építési termékek alapvető jellemzőit a harmonizált műszaki előírások határozzák meg az építményekre vonatkozó alapvető követelményekkel összefüggésében.”

7 E rendeletnek „A CE jelölésre vonatkozó általános elvek és a CE jelölés használata” című 8. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok saját területükön vagy hatáskörükben nem tiltják meg és nem akadályozzák a CE jelöléssel ellátott építési termékek forgalmazását vagy felhasználását, amennyiben a teljesítménynyilatkozatban foglaltak megfelelnek az érintett tagállamban az adott felhasználásra vonatkozóan megállapított követelményeknek.”

8 Az említett rendelet „Harmonizált szabványok” című 17. cikke kimondja:

„(1) A harmonizált szabványokat (a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.) I. mellékletében felsorolt európai szabványügyi testületek dolgozzák ki a Bizottság által az irányelv 6. cikkének megfelelően és az e rendelet 64. cikkében említett építésügyi állandó bizottsággal (a továbbiakban: építésügyi állandó bizottság) folytatott konzultációt követően benyújtott kérelmek (a továbbiakban: a megbízások) alapján.

[…]

(3) A harmonizált szabványok meghatározzák az építési termékek által alapvető jellemzőik tekintetében nyújtott teljesítmény értékelésére szolgáló módszereket és kritériumokat.

Ha a vonatkozó megbízás előírja, a harmonizált szabványban megjelölik a hatálya alá tartozó termékek rendeltetését.

A harmonizált szabványok megállapíthatnak egyszerűsített és kevésbé költséges vizsgálati módszereket az építési termékek alapvető jellemzőikkel kapcsolatos teljesítményének értékelésére, ahol ez indokolt és ahol ez az eredmények pontosságát, hitelességét és állandóságát nem veszélyezteti.

[…]

(5) A Bizottság elbírálja, hogy az európai szabványügyi testületek által megállapított harmonizált szabványok megfelelnek-e a vonatkozó megbízásoknak.

A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a vonatkozó megbízásoknak megfelelő harmonizált szabványok hivatkozásainak jegyzékét.

A jegyzékben szereplő valamennyi harmonizált szabvány esetében fel kell tüntetni a következőket:

a) a hatályukat vesztő harmonizált műszaki előírások hivatkozásai, amennyiben van ilyen;

b) a párhuzamos hatályosság időszakának kezdete;

c) a párhuzamos hatályosság időszakának vége.

A Bizottság közzéteszi a jegyzék naprakésszé tételére szolgáló összes adatot.

A párhuzamos hatályosság kezdetének időpontjától a harmonizált szabványt fel lehet használni az annak hatálya alá tartozó építési termékre vonatkozó teljesítménynyilatkozat elkészítéséhez. A nemzeti szabványügyi testületek feladata gondoskodni a harmonizált szabványok 98/34/EK irányelvnek megfelelő átültetéséről.

A 36–38. cikk sérelme nélkül, a párhuzamos hatályosság végének időpontjától kizárólag a harmonizált szabvány alapján készíthető el az annak hatálya alá tartozó építési termékekre vonatkozó teljesítménynyilatkozat.

A párhuzamos hatályosság időszakának leteltével az ellentmondó nemzeti szabványokat vissza kell vonni, és a tagállamoknak meg kell szüntetniük valamennyi ellentmondó nemzeti rendelkezés érvényességét.”

9 A 305/2011 rendeletnek „A harmonizált szabványokkal szembeni hivatalos kifogás” című 18. cikke a következőket írja elő:

„(1) Ha egy tagállam vagy a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy harmonizált szabvány nem felel meg teljesen a vonatkozó megbízásban meghatározott követelményeknek, az érintett tagállam vagy a Bizottság az építésügyi állandó bizottsággal folytatott konzultációt követően a 98/34/EK irányelv 5. cikke alapján létrehozott bizottság elé terjeszti az ügyet, indokolással ellátva. A megfelelő európai szabványügyi testületekkel folytatott konzultációt követően a bizottság haladéktalanul véleményt nyilvánít.

(2) A 98/34/EK irányelv 5. cikke alapján létrehozott bizottság véleménye alapján a Bizottság dönt arról, hogy közzéteszi, nem teszi közzé, korlátozásokkal teszi közzé, fenntartja, korlátozásokkal tartja fenn vagy visszavonja a szóban forgó harmonizált szabványra vonatkozó hivatkozásokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(3) A Bizottság a döntéséről tájékoztatja az érintett európai szabványügyi testületet, és szükség esetén a szóban forgó harmonizált szabványok felülvizsgálatát kéri.”

10 E rendeletnek „Az európai értékelési dokumentum” című 19. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Valamely gyártó európai műszaki értékelésre vonatkozó kérelmét követően a műszaki értékelést végző szervek szervezete kidolgozza és elfogadja az európai értékelési dokumentumot minden olyan építési termék esetében, amely nem vagy nem teljes mértékben képezi harmonizált szabvány tárgyát, és amelynek teljesítményét alapvető jellemzőinek tekintetében nem lehet teljes mértékben valamely meglévő harmonizált szabvány alapján értékelni, többek között az alábbi okok miatt:

[…]

b) a harmonizált szabványban meghatározott értékelési módszer a termék legalább egy alapvető jellemzője tekintetében nem megfelelő; vagy

c) a harmonizált szabvány a termék legalább egy alapvető jellemzője tekintetében nem ír elő értékelési módszert.”

11 Az említett rendelet I. melléklete pontosítja „az építményekre vonatkozó alapvető követelményeket”. E melléklet „Higiénia, egészség és környezetvédelem” című 3. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Az építményeket úgy kell megtervezni és kivitelezni, hogy életciklusuk alatt higiéniai, egészségi és biztonsági szempontból ne jelentsenek veszélyt sem az azt építőkre, sem a lakókra, sem a szomszédokra, és építésük, használatuk és lebontásuk közben teljes életciklusuk alatt ne gyakoroljanak túlzott hatást sem a környezet minőségére, sem az éghajlatra különösen a következők által:

[…]

b) veszélyes anyagok, illékony szerves vegyületek, üvegházhatást okozó gázok vagy veszélyes részecskék kibocsátása a beltéri vagy kültéri levegőbe;

[…]”

12 A 98/34 irányelvet az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a

87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 316., 12. o.) váltotta fel.

13 A 98/34 irányelv 5. cikke által létrehozott bizottság helyébe az 1025/2012 rendelet eredeti változatának 22. cikke szerinti bizottság lépett.

A jogviták előzményei

C-475/19. P. sz. ügy

14 A jogvita előzményeit az első megtámadott ítélet 5–13. pontja a következőképpen foglalja össze:

„5 1997. november 12-én az Európai Bizottság megbízást adott ki az Európai Szabványügyi Bizottságnak [(CEN)] M/119 hivatkozási szám alatt a padlóburkoló anyagokra vonatkozó harmonizált szabványok kidolgozására. E szabványoknak tartalmazniuk kellett egy sor alapvető jellemzőt, így a tűzzel szembeni viselkedést, a vízzáróságot, a törésállóságot, azbeszt- és formaldehidkibocsátást, valamint a pentaklórfenol-tartalmat. Az M/119 megbízást [az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 9. kötet, 296. o.)] alapján adták ki, majd azt a 2000. július 25-i M/137 megbízás, valamint a 2010. június 22-i M/119 rev.1 megbízás annak érdekében módosította, hogy további veszélyes anyagok, így az illékony szerves vegyületek kibocsátására kiterjedjen.

6 E szabványok között az EN 14342:2013 »Fa padlóburkolatok. Jellemzők, megfelelőségértékelés, jelölés« harmonizált szabvány egy sor alapvető jellemző vonatkozásában tartalmazta a teljesítmény értékelésének módszereit és kritériumait. A más veszélyes anyagok, így az illékony szerves vegyületek felszabadulását illetően az EN 14342:2013 harmonizált szabvány 4.4. szakasza a következőképpen rendelkezett:

»A veszélyes anyagokra vonatkozó nemzeti szabályozások megkövetelhetik a más cikkekben meghatározottakon túl további veszélyes anyagok felszabadulásának, illetve adott esetben a veszélyesanyag-tartalom vizsgálatát és tanúsítását, amennyiben a jelen szabványban érintett építési termékeket forgalmazzák.

Harmonizált európai vizsgálati módszerek hiányában a felszabadulást/tartalmat a felhasználási helyen alkalmazandó nemzeti rendelkezéseket figyelembe véve kell megvizsgálni és tanúsítani […]«

7 Az EN 14904:2006 »Sportpályaburkolatok. Többcélú sportolásra alkalmas beltéri burkolatok. Előírások« harmonizált szabvány is egy sor olyan alapvető jellemzőre vonatkozott, mint a súrlódás, minőségmegőrzés, tűzzel szembeni viselkedés, formaldehid-kibocsátás, pentaklórfenol-tartalom. A további veszélyes anyagokat illetően az említett harmonizált szabvány ZA.1. mellékletének 1. megjegyzése szerint:

»Az e szabványban szereplő veszélyes anyagokra vonatkozó esetleges konkrét cikkeken kívül további követelmények is támaszthatók az e szabványban szereplő termékekre vonatkozóan. Az építési termékekre vonatkozó európai irányelv rendelkezéseinek való megfeleléshez ezeket a követelményeket is be kell tartani, amennyiben azok alkalmazandók.«

8 2015. augusztus 21-én a Németországi Szövetségi Köztársaság a 305/2011 rendelet 18. cikke értelmében hivatalos kifogást emelt az EN 14342:2013 és az EN 14904:2006 harmonizált szabványokkal szemben a Bizottságnál.

9 A Németországi Szövetségi Köztársaság azzal érvelt, hogy a két vitatott szabvány nem tesz teljes mértékben eleget a Bizottság által adott megbízásnak, és hogy az építési termékek alapvető jellemzőit nem a 305/2011 rendelet 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően állapították meg. Kifejtette, hogy e két szabvány sérti a 305/2011 rendelet 17. cikkének (3) bekezdését, valamint az M/119 megbízást, mivel nem tartalmazzák az egyéb veszélyes anyagok, így az illékony szerves vegyületek felszabadulására vonatkozó harmonizált értékelési eljárásokat.

10 Ezt követően a Németországi Szövetségi Köztársaság azt kérte, hogy mindaddig, amíg ki nem alakítják az egyéb veszélyes anyagok felszabadulásának vagy ezen anyagok kibocsátásának és tartalmának harmonizált vizsgálati módszerét, az *Európai Unió Hivatalos Lapjából* töröljék a szabványokra való hivatkozást, vagy hogy – másodlagos jelleggel – azokat korlátozással tegyék közzé oly módon, hogy a szabványoknak az egyéb veszélyes anyagok felszabadulására vonatkozó, vitatott szakaszai ne legyenek harmonizáltnak tekintendők, és hogy a tagállamok legyenek jogosultak nemzeti rendelkezéseket elfogadni a vizsgálati módszerekre vonatkozóan annak érdekében, hogy az építményekkel szembeni alapvető egészségügyi követelményeket betartsák.

11 2017. január 25-én a Bizottság meghozta [az első vitatott határozatokat].

12 A 2017/133 határozat 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

»Az EN 14342:2013 ’Fa padlóburkolatok. Jellemzők, megfelelőségértékelés, jelölés’ harmonizált szabványra való hivatkozást korlátozással fenn kell tartani.

A Bizottság a harmonizált szabványokra való, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozások listáját az alábbi korlátozással egészíti ki: ’Az EN 14342:2013 szabvány 4.4. szakaszára nem terjed ki a közzétett hivatkozás hatálya’.«

13 A 2017/145 határozat 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

»Az EN 14904:2006 ’Sportpályaburkolatok. Többcélú sportolásra alkalmas beltéri burkolatok. Előírások’ harmonizált szabványra való hivatkozást korlátozással kell fenntartani.

A Bizottság a harmonizált szabványokra való, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozások listáját az alábbi korlátozással egészíti ki: ’Az EN 14904:2006 szabvány ZA.1. mellékletének 1. megjegyzésére nem terjed ki a közzétett hivatkozás hatálya’.«”

15 2017. március 10-én a Bizottság közzétette a „végrehajtásra” vonatkozó közleményt, amely átvette a 305/2011 rendelet hatálya alá tartozó valamennyi harmonizált szabvány listáját. Az EN 14342:2013 és az EN 14904:2006 szabványokat illetően ez a közlemény lényegében a már az első vitatott határozatokban kifejtett korlátozásokat ismételte meg.

16 2017. augusztus 11-én, 2017. december 15-én és 2018. március 9-én a Bizottság közzétette a másik három vitatott közleményt.

A C-688/19. P. sz. ügy

17 A jogvita előzményeit a második megtámadott ítélet 1–12. pontja a következőképpen foglalja össze:

„1 1999. február 26-án a [Bizottság] a [CEN-nek] megbízást adott az M/131 hivatkozási számú, az emberi fogyasztásra szánt vízzel nem érintkező csövekre, tartályokra és szerelvényekre vonatkozó harmonizált szabványok kidolgozására. E szabványoknak tartalmazniuk kellett egy sor alapvető jellemzőt, így a mechanikai szilárdságot és állandóságot, a nyomószilárdságot, a teherbíró képességet és a vízzáró képességet.

2 2004-ben a CEN elfogadta az acéltartályokra vonatkozó EN 12285–2:2005 harmonizált szabványt. Az M/131 megbízásban hivatkozott »mechanikai szilárdság és állandóság« teljesítményre vonatkozó jellemzővel a ZA. szakaszban található táblázatok foglalkoznak, amelyek előírják, hogy a termékeknek a falvastagság tekintetében be kell tartaniuk a harmonizált szabvány 4.3.6.1. szakaszában és 3. táblázatában foglalt követelményeket. Ez a szakasz és ez a táblázat megadja a szóban forgó tartályok esetében betartandó minimális falvastagságot.

3 2005-ben és 2010-ben a CEN elfogadta a hőre lágyuló műanyag tárolótartályokra vonatkozó EN 13341:2005 + A1:2011 harmonizált szabványt. Ez a szabvány egy sor alapvető jellemző vonatkozásában tartalmazta a teljesítmény értékelésének módszereit és kritériumait. Az M/131 megbízásban hivatkozott »mechanikai szilárdság és állandóság« teljesítményre vonatkozó jellemzővel a ZA. melléklet ZA.1. szakaszában található táblázatok foglalkoznak, amelyek előírják, hogy a termékeknek a falvastagság tekintetében be kell tartaniuk a harmonizált szabvány 4–6. táblázatában foglalt követelményeket. A 4–6. táblázat megadja a szóban forgó tartályok esetében betartandó minimális falvastagságot.

4 Ezek a harmonizált szabványok nem tartalmaznak külön követelményeket vagy vizsgálati módszereket arra az esetre nézve, amennyiben ezeket a tartályokat földrengés vagy árvíz sújtotta területeken használják. Ugyanígy az építkezésre szánt tartályok földbe történő rögzítésével kapcsolatos követelményeket sem tartalmaznak.

5 Ugyanez igaz a »nyomószilárdság« és a »teherbíró képesség« teljesítményre vonatkozó jellemzőkre, amelyekkel kapcsolatban az említett harmonizált szabványok nem tartalmaznak az ezen teljesítmények értékelésére szolgáló módszert vagy kritériumot.

6 2015. augusztus 21-én a Németországi Szövetségi Köztársaság a [305/2011] rendelet 18. cikke értelmében hivatalos kifogást emelt az EN 13341:2005 + A1:2011 és az EN 12285–2:2005 harmonizált szabványokkal szemben a Bizottságnál.

7 A Németországi Szövetségi Köztársaság úgy értékelte, hogy a két vitatott szabvány nem tesz teljes mértékben eleget a Bizottság által adott M/131 megbízásnak, és hogy az építési termékek alapvető jellemzőit nem a 305/2011 rendelet 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően állapították meg. Kifejtette, hogy e két szabvány sérti a 305/2011 rendelet 17. cikkének (3) bekezdését, valamint az M/131 megbízást, mivel nem tartalmazzák a mechanikai szilárdságot és állandóságot, a nyomószilárdságot és a teherbíró képességet illető teljesítmények meghatározásának módszereit, különösen arra az esetre nézve, amennyiben ezeket a termékeket földrengés vagy árvíz sújtotta területeken használják.

8 Ezt követően a Németországi Szövetségi Köztársaság az EN 13341:2005 + A1:2011 és az EN 12285–2:2005 harmonizált szabványt illetően azt kérte, hogy mindaddig, amíg ki nem alakítják a földrengés vagy árvíz sújtotta területeken történő használatra vonatkozó mechanikai szilárdság és állandóság, nyomószilárdság és teherbíró képesség harmonizált vizsgálati módszerét, az *Európai*

Unió Hivatalos Lapjában a szabványokra történő hivatkozást korlátozással tegyék közzé, illetve – másodlagosan – azokat töröljék az *Európai Unió Hivatalos Lapjából* a hőre lágyuló műanyag tárolótartályokra és a gyári kialakítású acéltartályok vonatkozásában.

9 A Bizottság a 305/2011 rendelet 64. cikke alapján létrehozott építésügyi állandó bizottsággal folytatott konzultációt követően a [1025/2012] rendelet 22. cikke alapján létrehozott bizottsághoz fordult. Ez a bizottság véleményezte a hivatalos kifogásokat.

10 2017. november 6-án a Bizottság meghozta [a második vitatott határozatokat].

11 A 2017/1995 határozat 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

»Az EN 13341:2005 + A1:2011 'Háztartási tüzelőolaj, kerozin és dízelgázolaj föld feletti, helyhez kötött, hőre lágyuló műanyag tárolótartályai. Polietilénből fúvással és rotációs öntéssel alakított tartályok és poliamid 6-ból anionos polimerizációval készített tartályok. Követelmények és vizsgálati módszerek' harmonizált szabványra való hivatkozást fenn kell tartani az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.«

12 A 2017/1996 határozat 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

»Az EN 12285–2:2005 'Gyári kialakítású acéltartályok. 2. rész: Fekvő, hengeres, szimpla és dupla falú tartályok éghető és nem éghető, vízszennyező folyadékok föld feletti tárolására' harmonizált szabványra való hivatkozást fenn kell tartani az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.«"

A Törvényszékhez benyújtott kereset és a megtámadott ítéletek

A T-229/17. sz. ügy

18 A Törvényszék Hivatalához 2017. április 19-én benyújtott keresetlevelében a Németországi Szövetségi Köztársaság egyrészt az első megtámadott határozatok, másrészt pedig a „végrehajtásra" vonatkozó közlemény megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.

19 A Törvényszék Hivatalához 2017. augusztus 4-én benyújtott beadványával a Finn Köztársaság kérte, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2017. szeptember 1-jei határozatával a Törvényszék első tanácsának elnöke megengedte e beavatkozást.

20 A Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikkének (3) bekezdése értelmében a Németországi Szövetségi Köztársaság három kiigazítási beadványt nyújtott be a Törvényszék Hivatalához, mégpedig 2017. október 9-én, 2018. március 2-án és 2018. május 20-án a másik három vitatott közlemény megsemmisítése iránt.

21 Keresetének alátámasztása érdekében a Németországi Szövetségi Köztársaság három, lényegében egyrészt a 305/2011 rendelet 18. cikke szerinti lényeges eljárási szabályok megsértésére, másrészt az indokolási kötelezettség megsértésére, harmadrészt pedig az említett rendelet anyagi jogi rendelkezéseinek megsértésére alapított jogalapra hivatkozott.

22 Az első megtámadott ítéletben a Törvényszék a keresetet a „végrehajtásra" vonatkozó közleményekre és a másik három vitatott közleményre vonatkozó részében mint elfogadhatatlant, az első vitatott határozatokra vonatkozó részében pedig mint megalapozatlant elutasította.

A T-53/18. sz. ügy

23 A Törvényszék Hivatalához 2018. január 31-én benyújtott keresetlevelével a Németországi Szövetségi Köztársaság keresetet indított a második vitatott határozatok megsemmisítése iránt.

24 Keresetének alátámasztására a Németországi Szövetségi Köztársaság két, lényegében egyrészt az indokolási kötelezettség megsértésére, másrészt pedig a 305/2011 rendelet anyagi jogi rendelkezéseinek megsértésére alapított jogalapra hivatkozott.

25 A Törvényszék a második megtámadott ítéletben a keresetet teljes egészében elutasította.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

26 A C-475/19. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Németországi Szövetségi Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül az első megtámadott ítéletet;

– semmisítse meg az első vitatott határozatokat;

– semmisítse meg a „végrehajtásra” vonatkozó közleményt és a másik három vitatott közleményt;

– másodlagosan az első megtámadott határozatok, a „végrehajtásra” vonatkozó közlemény és a másik három megtámadott közlemény megsemmisítése iránti kérelmeket illetően utalja vissza az ügyet a Törvényszékhez;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

27 A Finn Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság adjon helyt a Németországi Szövetségi Köztársaság által a C-475/19. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésben foglalt kérelmeknek.

28 A C-688/19. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Németországi Szövetségi Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a második megtámadott ítéletet;

– semmisítse meg a második vitatott határozatokat;

– másodlagosan a második megtámadott határozatok megsemmisítése iránti kérelmeket illetően utalja vissza az ügyet a Törvényszékhez;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

29 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– teljes egészükben utasítsa el a fellebbezéseket;

– a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

30 Az első tanács elnöke a 2020. szeptember 15-i határozatával elrendelte a C-475/19. P. és C-688/19. P. sz. ügyek ítélethozatal céljából történő egyesítését.

A fellebbezésekről

Az elfogadhatatlansági kifogásról

A felek érvei

31 A Bizottság a fellebbezések elfogadhatatlanságára hivatkozik, amennyiben azok csupán megismétlik a Törvényszék előtt felhozott érveket, és nem jelölik meg pontosan a megtámadott ítéletek kifogásolt pontjait.

32 A Németországi Szövetségi Köztársaság e kifogás elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

33 A Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából és 169. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit és a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket, ellenkező esetben a fellebbezés, illetve az érintett jogalap elfogadhatatlan. Így az e rendelkezésekből eredő indokolási követelménynek nem tesz eleget az a fellebbezés, amely a Törvényszék előtt ismertetett jogalapoknak és érveknek az ismétlésére vagy szó szerinti átvételére szorítkozik. Ugyanakkor, ha a fellebbező az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik (2019. szeptember 5-i Iceland Foods kontra EUIPO végzés, C-162/19 P, nem tették közzé, EU:C:2019:686, 5. pont, [a főtanácsnok indítványának 6. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat]).

34 A jelen ügyben a fellebbezések – együttesen nézve – kellően pontosan határozzák meg a megtámadott ítéletek kifogásolt pontjait, valamint azokat az okokat, amelyek miatt azok esetében a fellebbező szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és nem csupán megismétli vagy átveszi a Törvényszék előtt ismertetett érveket – amint azt a Bizottság állította –, ami következésképpen lehetővé teszi, hogy a Bíróság elvégezze a jogszerűség felülvizsgálatát.

35 Mivel a fellebbező tehát eleget tett az indokolásra vonatkozóan a jelen ítélet 33. pontjában felidézett követelményeknek, a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

36 A C-475/19. P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezésének alátámasztására a Németországi Szövetségi Köztársaság három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az EUMSZ 263. cikk első bekezdés megsértésére alapít, amennyiben az első megtámadott ítéletben a Törvényszék lényegében nem vette figyelembe azt, hogy a „végrehajtásra” vonatkozó közlemény és a másik három vitatott közlemény más joghatásokat váltott ki, mint az első megtámadott határozatok. A második jogalapjában arra hivatkozik, hogy ez az ítélet sérti a 305/2011 rendeletnek a 17. cikke (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikkének (2) bekezdését, mivel ezek a rendelkezések nem csupán feljogosítják, hanem kötelezik is a Bizottságot arra, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által javasolt intézkedések valamelyikét elfogadja. A harmadik jogalap a 305/2011 rendeletnek a 3. cikke (1) és (2) bekezdésével, illetve 17. cikke (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapít, mivel ezek a rendelkezések annak megvizsgálására kötelezik a Bizottságot, hogy az első vitatott határozatokban szereplő szabványok veszélyeztetik-e az építményekre vonatkozó alapvető követelmények betartását.

37 A Finn Köztársaság a C-475/19. P. sz. ügy második és a harmadik jogalapjának támogatása céljából beavatkozott.

38 A C-688/19. P. sz. ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaság két jogalapra hivatkozik a fellebbezésének alátámasztása érdekében. Az első jogalap a 305/2011 rendeletnek a 17. cikke (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapít, mivel a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy ezek a rendelkezések nem csupán feljogosítják, hanem kötelezik is a Bizottságot arra, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által javasolt intézkedések valamelyikét elfogadja. A második jogalapjában arra hivatkozik, hogy a második megtámadott ítélet sérti a 305/2011 rendeletnek a 3. cikke (1) és (2) bekezdésével, illetve 17. cikke (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikke (2) bekezdését, mivel ezek a rendelkezések annak megvizsgálására kötelezik a Bizottságot, hogy a második vitatott határozatokban szereplő szabványok veszélyeztetik-e az építményekre vonatkozó alapvető követelmények betartását.

A C-475/19. P. sz. ügyben felhozott, a vitatott közlemények állítólagos jogi jellegére alapított, első jogalapról

– A felek érvei

39 A Németországi Szövetségi Köztársaság első jogalapja két részből áll.

40 Az első részben a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megállapításával ellentétben a „végrehajtásra” vonatkozó közlemény és a másik három vitatott közlemény kötelező joghatásokat vált ki. A 305/2011 rendelet 17. cikkének (5) bekezdése szerint ugyanis a Bizottság által az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való, a vonatkozó megbízásoknak megfelelő harmonizált szabványok hivatkozásai jegyzékének közzététele azzal a hatással jár, hogy a párhuzamos hatályosság kezdetének időpontjától a harmonizált szabványt fel lehet használni a teljesítménynyilatkozat elkészítéséhez, a párhuzamos hatályosság végének időpontjától pedig kizárólag a harmonizált szabvány alapján készíthető el az annak hatálya alá tartozó építési termékekre vonatkozó teljesítménynyilatkozat. A Törvényszék tehát tévesen állapította meg, hogy ezek a közlemények az első megtámadott határozatokhoz képest nem váltottak ki újabb joghatásokat.

41 A második részben a fellebbező a Törvényszék azon megállapítását kifogásolja, hogy bizonyítania kellett volna azt, hogy az említett közlemények hatással voltak az érdekeire vagy jelentősen módosították a jogi helyzetét, holott nem a tagállam feladata annak bizonyítása, hogy a jogi aktus olyan joghatásokat vált ki, amelyek őt személyében érintik vagy hatással vannak az érdekeire.

42 A Bizottság e jogalap mindkét részének elutasítását kéri.

– A Bíróság álláspontja

43 Az első jogalap első részét illetően meg kell jegyezni, hogy amint az a megtámadott ítélet 42., 43. és 64. pontjából lényegében kitűnik, az első vitatott határozatok joghatásokat váltottak ki a fellebbezővel szemben, mind úgy, hogy az elsődleges kérelmét elutasították, mind pedig úgy, hogy a másodlagosan előterjesztett kérelmének részben adtak helyt. A Bizottság pontosan amiatt fogadta el a végrehajtás érdekében a négy vitatott közleményt, hogy e kérelemnek részben helyt adtak.

44 Következésképpen, és amint azt a Törvényszék az első megtámadott ítélet 49. pontjában helytállóan megállapította, a Bizottság által a 305/2011 rendelet végrehajtása keretében elfogadott közlemények, amennyiben azok csupán a harmonizált szabványokra való hivatkozások listájának a valamely tagállam által e rendelet 18. cikkének (1) bekezdése alapján megfogalmazott korlátozás részbeni elfogadása következtében történő napra késszé tételét érintik, valójában a szóban forgó harmonizált szabványokra

csupán hivatkoznak, és nem váltanak ki más joghatásokat, mint amelyeket a Bizottság által az említett rendelet 18. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott határozatok e tagállamra vonatkozóan már kiváltottak.

45 Mivel, amint az az első megtámadott ítélet 43–45. pontjából kitűnik, a „végrehajtásra” vonatkozó közlemény és a másik három vitatott közlemény céljából, tartalmából, illetve összefüggéséből, ennélfogva pedig részletes elemzésükből az következik, hogy ezek lényegében a már az első vitatott határozatokban meghatározott korlátozások megismétlésére irányultak, a Törvényszék megalapozottan állapíthatta meg, hogy ezek a közlemények önálló joghatások kiváltására nem voltak alkalmasak.

46 Következésképpen a jogalap ezen részét el kell utasítani.

47 Ami az első jogalap második részét illeti, azt mint hatástalant el kell utasítani, mivel annak csak akkor lehetne helyt adni, ha megállapítást nyerne, hogy a Bizottság által a 305/2011 rendelet végrehajtása keretében elfogadott közlemények önálló joghatásokat váltanak ki.

48 E körülmények között a C-475/19. P. sz. ügy első jogalapját el kell utasítani.

A C-475/19. P. sz. ügy második és harmadik, illetve a C-688/19. P. sz. ügy első és második, a 305/2011 rendelet 18. cikkének (2) bekezdését illető jogalapjáról

– A felek érvei

49 A Németországi Szövetségi Köztársaság a C-495/19. P. sz. ügy második jogalapjában, illetve a C-688/19. P. sz. ügy első jogalapjában lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a 305/2011 rendelet 18. cikkének (2) bekezdését. Meg kell jegyezni, hogy a C-475/19. P. sz. ügy második jogalapja és a C-688/19. P. sz. ügy első jogalapja, amelyek három részből állnak, megfogalmazásuk szempontjából hasonlóak.

50 Az első és a második részben a felperes emlékeztet arra, hogy a Bizottság jogosult korlátozást alkalmazni egy meghatározott harmonizált szabvány tekintetében, amint azt egyébként a felperes is javasolta a jelen ügyben. Így a Bizottság – amint az a 305/2011 rendelet 18. cikke (2) bekezdésének szövegéből egyértelműen kitűnik – nem csak jogosult, hanem köteles is annak biztosítására, hogy az e rendeletben előírt joghatások csupán részben következzenek be egy olyan szabványt illetően, amely nem felel meg teljesen a vonatkozó megbízásban meghatározott követelményeknek.

51 Így e rendelet 17. cikke (5) bekezdésének második albekezdéséből az következik, hogy a Bizottságnak a kapott megbízásoknak megfelelő harmonizált szabványok közzétételekor csak azon szabványok hivatkozásait kell közzétennie, amelyek e megbízásoknak teljes mértékben megfelelnek.

52 Egyébiránt, mivel a 305/2011 rendelet 18. cikkében előírt eljárás az e rendelet 17. cikke (5) bekezdésének második albekezdése szerinti eljárással állítható párhuzamba; amit az utóbbi rendelkezés tilt, azt az említett rendelet 18. cikkének (2) bekezdése sem hagyhatja jóvá.

53 A harmadik részben a fellebbező kifogásolja, hogy a Törvényszék az első és a második megtámadott ítéletben „széles mérlegelési jogkört” tulajdonított a Bizottságnak. Amint azt a Bíróság ugyanis a 2016. október 27-i James Elliott Construction ítéletének (C-613/14, EU:C:2016:821) 43. pontjában megállapította, jóllehet valamely harmonizált szabvány kidolgozásával magánjogi szervezetet bíztak meg, a kidolgozás az uniós jogban meghatározott alapvető követelmények szükségszerű végrehajtását szolgáló és általuk szigorúan körülhatárolt intézkedést képez, amelyre a Bizottság kezdeményezésére, valamint irányítása és ellenőrzése mellett kerül sor. Ebben az összefüggésben a Bizottság feladata, hogy teljesítse az alaki és tartalmi szempontok vizsgálatára vonatkozó feladatát.

54 A C-475/19. P. sz. ügy harmadik jogalapja, illetve a C-688/19. P. sz. ügy második jogalapja megfogalmazásukat tekintve szintén hasonló.

55 A fellebbező szerint a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt, hogy a 305/2011 rendeletnek a 3. cikke (1) és (2) bekezdésével, illetve 17. cikke (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a harmonizált szabványok lehetővé teszik-e a tagállamok számára az építményekre vonatkozó alapvető követelmények betartásának biztosítását. A harmonizált szabványoknak ugyanis lehetővé kellene tenniük az építési termékek azon jellemzőivel összefüggő teljesítményének értékelését, amelyek az építményekre vonatkozó alapkövetelményeknek való megfelelés szempontjából alapvetőnek tekintendők.

56 A C-475/19. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés második és harmadik jogalapjának támogatása érdekében beavatkozó Finn Köztársaság lényegében azzal érvel, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt, hogy a Bizottság a 305/2011 rendelet értelmében köteles megvizsgálni, hogy egy harmonizált szabvány alkalmas-e az építményekre vonatkozó alapkövetelmények betartására, mégpedig az ezen szabvány alapjául szolgáló megbízásban megkövetelt valamennyi elem tekintetében. Így, amennyiben valamely szabvány bármely szempontból hiányosnak bizonyul, a Bizottságnak el kell ismernie azt, hogy mivel az említett szabvány nem tartalmazza a megbízásban szereplő alapkövetelmények értékelési kritériumait, a tagállamoknak továbbra is lehetőségük van arra, hogy az alapvető jellemzők tekintetében nemzeti követelményeket állapítsanak meg.

57 A Bizottság a C-475/19. P. sz. ügyben előadott második és harmadik jogalap, illetve a C-688/19. P. sz. ügyben előadott első és második jogalap elutasítását kéri.

– *A Bíróság álláspontja*

58 Először is a 305/2011 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy a hivatalos kifogásolási eljárásra akkor kerül sor, ha egy tagállam vagy a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy harmonizált szabvány nem felel meg „teljesen” a vonatkozó megbízásban meghatározott követelményeknek, ami lefedi mind azt az esetet, amikor a szabvány e megbízás szempontjából hiányos, mind pedig azt az esetet, amikor az bizonyos pontokban nem felel meg a megbízásnak.

59 Ugyanezen rendelkezés értelmében, amikor kifogást emelnek, a Bizottság feladata, hogy az építésügyi állandó bizottsággal és az 1025/2012 rendelet 22. cikke alapján létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően értékelje, hogy a szabvány – legalább részben – megfelel-e a megbízásban meghatározott követelményeknek. Amennyiben igen, a Bizottságnak döntenie kell arról, hogy e szabványt vagy a szabvány ezen követelményeknek eleget tévő részét az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi, nem teszi közzé, korlátozásokkal teszi közzé, fenntartja, korlátozásokkal tartja fenn vagy visszavonja.

60 A 305/2011 rendelet 18. cikkének (2) bekezdése azonban nem írja elő, hogy ez az intézmény a harmonizált szabványra vonatkozó hivatkozáshoz a közzététel vagy a fenntartás korlátozásán túl olyan korlátozásokat fűzhet, mint amelyet a fellebbező kért.

61 Kétségtelen, hogy a 305/2011 rendelet 18. cikke (2) bekezdésének a többek között a francia és az olasz nyelvi változatában szereplő „részlegesen” kifejezés más nyelvi változatokban, így a német, az angol, a spanyol és a lengyel nyelvi változatban a „fenntartásokkal” vagy a „korlátozásokkal” kifejezésnek felel meg. Mindazonáltal a Bizottság az e rendelet 18. cikkében előírt eljárás keretében – korlátozás útján – nem teheti lehetővé a tagállamok számára, hogy egy nem teljes mértékben harmonizált szabvány tartalmát kiegészítsék, máskülönben korlátozná – a szabvány tartalmát az adott megbízás szempontjából meghatározni vagy módosítani kizárólag jogosult – európai szabványügyi testületeknek az említett rendelet 17. és 18. cikkében is elismert hatáskörét.

62 Továbbá e tekintetben a vonatkozó megbízásban meghatározott követelményeknek teljesen vagy részben megfelelő szabványra való hivatkozások közzé nem tétele, közzététele vagy korlátozásokkal való közzététele, fenntartása, korlátozásokkal való fenntartása, valamint visszavonása a Bizottság számára biztosított, az 1025/2012 rendelet 22. cikke alapján létrehozott bizottság véleményét figyelembe vevő lehetőség, nem pedig az ezen intézményre háruló kötelezettség.

63 A jelen ügyben egyrészt az első megtámadott ítélet 94. pontjában a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy nincs ténybeli alapja a fellebbező azon érvének, amely szerint a Bizottság nem értékelte, hogy a szóban forgó harmonizált szabványok megfelelnek-e a vonatkozó megbízásnak, hiszen az első vitatott határozatok (9), (11), (14) és (15) preambulumbekezdéseiben a Bizottság a szóban forgó szabvány szakaszait illetően elismerte, hogy hiányoznak az egyéb veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó teljesítmény értékelésére szolgáló módszerek és kritériumok, így ezeket a szakaszokat, mivel nem alkalmazandók, kifejezetten ki kell zárni a szóban forgó harmonizált szabványokra való hivatkozások hatálya alól. Ezáltal az első vitatott határozatokban a Bizottság élt a rendelkezésére álló azon lehetőséggel, hogy a harmonizált szabványokra való hivatkozásokat csak részben tartsa fenn.

64 Másrészt, a második megtámadott ítélet 42. és 44. pontjában a Törvényszék helytállóan jegyezte meg, hogy bár „a szóban forgó harmonizált szabványok nem teljesen felelnek meg a vonatkozó megbízásnak, és [bár] a teljesítményre vonatkozó jellemzők, mint a nyomószilárdság, a teherbíró képesség és a vízzáró képesség nem szerepelnek a szóban forgó harmonizált szabványok teljesítményének értékelésére szolgáló módszerek és kritériumok között”, ez nem „vonhatja maga után a [második vitatott] határozatok megsemmisítését, mivel az említett megbízásban egyáltalán nem szerepelnek a tartályok földrengés vagy árvíz sújtotta területeken történő elhelyezésére vagy használatára vonatkozó teljesítmény kritériumaival kapcsolatos pontok”.

65 Másodszor, emlékeztetni kell arra, hogy amint az a 305/2011 rendelet (1) és (2) preambulumbekezdéséből kitűnik, bár a tagállamok jogszabályai szerint az „építményeket” úgy kell tervezni és kivitelezni, hogy azok ne veszélyeztessék a személyek, a háziállatok és a vagyon biztonságát, és ne károsítsák a környezetet, ezek a jogszabályok közvetlen hatást gyakorolnak az „építési termékekre” vonatkozó követelményekre, amely követelmények, különbözőségük folytán, akadályozzák az Unión belüli kereskedelmet.

66 A 305/2011 rendeletnek így a szabad mozgásuk megkönnyítése érdekében az a célja, hogy – amint azt az 1. cikke meghatározza – az építési termékek teljesítményének a termékek alapvető jellemzői tekintetében történő kifejezésével és a CE-jelölés építési termékeken történő használatával kapcsolatos harmonizált szabályok meghatározásával megállapítsa az „építési termékek” forgalomba hozatalának vagy forgalmazásának feltételeit.

67 A 305/2011 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamok saját területükön vagy hatáskörükben nem tiltják meg, és nem akadályozzák a CE-jelöléssel ellátott „építési termékek” forgalmazását vagy felhasználását, „amennyiben a teljesítménynyilatkozatban foglaltak megfelelnek az érintett tagállamban az adott felhasználásra vonatkozóan megállapított követelményeknek”.

68 Ennek keretében a tagállamok azon lehetősége, hogy nemzeti rendelkezéseket fogadjanak el az „építési termékekre” vonatkozó, a harmonizált szabványban nem szereplő szempontok értékelésével kapcsolatos saját módszereik szabályozására, a 305/2011 rendelet célkitűzésével ellentétben korlátozhatná a harmonizált szabványnak megfelelő építési termékek szabad mozgását, mivel fennállna annak a veszélye, hogy az „építési termékek” gyártói olyannyira eltérő nemzeti eljárásokkal és kritériumokkal szembesülnek, hogy az már akadályozná a termékeik piachoz való tényleges hozzáférését. Abban az esetben, ha az „építési termék” nem tartozik vagy nem teljes mértékben tartozik valamely harmonizált szabvány hatálya alá, és így az alapvető jellemzők tekintetében nyújtott teljesítmények nem értékelhetők teljes mértékben a meglévő harmonizált szabványnak megfelelően, adott esetben a gyártó feladata, hogy az említett rendelet 19. cikkének megfelelően európai műszaki értékelés iránti kérelmet nyújtson be.

69 Mindazonáltal, amint arra a 305/2011 rendelet (3) preambulumbekezdése emlékeztet, ez a rendelet nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy megállapítsák azokat a követelményeket, amelyeket szükségesnek ítélnek meg az egészség- és környezetvédelem, valamint az építési termékeket használó munkavállalók védelme érdekében.

70 Ebből következik, hogy egy tagállam az „építési termékek” beépítésével és használatával kapcsolatban külön szabályokat írhat elő, feltéve hogy ezek a szabályok nem tartalmaznak a harmonizált szabványokra az e termékek értékelése és a CE-jelölés használata kapcsán irányadó követelményektől eltérő követelményeket.

71 A jelen ügyben a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor az első megtámadott ítélet 102. pontjában megállapította, hogy a Bizottság nem fogadhatott el egy olyan korlátozást, amely szerint a tagállamok jogosultak lettek volna az egyéb veszélyes anyagok felszabadulására vonatkozó vizsgálati módszerekkel és ellenőrzésekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket alkalmazni.

72 Egyébiránt a Törvényszék a második megtámadott ítélet 51. és 55. pontjában helyesen állapította meg, hogy a tartályok földrengés vagy árvíz sújtotta területeken való használata nem tartozik a szóban forgó harmonizált szabványok hatálya alá, így azokat a 305/2011 rendelet 18. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás keretében nem lehet erre vonatkozó korlátozással kiegészíteni.

73 Ezzel szemben, amint azt a jelen ítélet 70. pontja felidézi, a tagállamok jogosultak arra, hogy az „építési termékek” beépítésével és használatával kapcsolatban külön szabályokat írjanak elő, feltéve hogy ezek a szabályok nem tartalmaznak a 305/2011 rendeletből következő harmonizált szabványokra irányadó követelményektől eltérő követelményeket.

74 Harmadszor, bár a harmonizált szabványok a 305/2011 rendelet 2. cikke 4. pontjának, 3. cikke (1) és (2) bekezdésének, és 17. cikke (3) bekezdésének együttes olvasata értelmében az „építési termékek” alapvető jellemzőivel és az „építményekre” vonatkozó alapkövetelményekkel kapcsolatosak, mindazonáltal e rendelet célja nem az építményekre vonatkozó alapkövetelmények harmonizálása, hanem csupán az „építési termékek” teljesítményértékelésére és a teljesítménynyilatkozatra vonatkozó részletszabályok harmonizálása. Mivel a harmonizált szabványokban meghatározott „építési termékek” teljesítményértékelésére szolgáló módszereknek és kritériumoknak csupán annak biztosítását kell lehetővé tenniük, hogy e termékek teljesítménye eleget tegyen az „építményekre” vonatkozó alapkövetelményeknek megfelelő alapvető jellemzőknek, e szabványok célja tehát nem az, hogy önmagukban garantálják az alapvető követelmények betartását.

75 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az első megtámadott ítéletben a Törvényszék helyesen alkalmazta ezeket az elveket, amikor ezen ítélet 95. pontjában megállapította, hogy egyrészt a harmonizált szabványok célja nem az „építményekre” vonatkozóan a tagállamok által meghatározott alapvető követelmények tiszteletben tartásának biztosítása, másrészt pedig, hogy az „építési termékekre” vonatkozó, az alapvető követelmények betartását biztosító rendelkezéseiket illetően a tagállamok kötelesek arra, hogy ezen áruk szabad mozgásának biztosítása érdekében alkalmazzák a harmonizált szabványokat az említett termékek teljesítményértékelése szempontjából.

76 Ugyanígy az említett ítélet 96. pontjában a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy nem a Bizottság feladata annak értékelése, hogy a szóban forgó harmonizált szabványok az egyéb veszélyes anyagok felszabadulása tekintetében biztosítják-e az „építményekre” vonatkozó alapvető követelmények betartását, tekintettel arra, hogy a harmonizált szabványok célja az „építési termékek” teljesítményértékelésének lehetővé tétele.

77 Ami a második megtámadott ítéletet illeti, a Törvényszék annak 49. pontjában kifejtette, hogy a szóban forgó harmonizált szabványokra való hivatkozások hatályának korlátozása iránti kérelemnek semmi esetre sem lehet helyt adni a 305/2011 rendelet 18. cikkének (2) bekezdése alapján, mivel „e kérelem

arra irányul, hogy az említett szabványokhoz egy olyan további követelményt rendeljen, amely a tartályok földrengés vagy árvízi sújtotta területeken történő beépítésére vagy használatára vonatkozik”, holott az ilyen hozzárendelést az említett rendelkezés nem teszi lehetővé.

78 A Törvényszék tehát helyesen ellenőrizte, hogy a szóban forgó szabványok megfelelnek-e a vonatkozó megbízásnak, és helyesen fejtette ki azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság nem volt köteles az alapvető követelmények betartásának felülvizsgálatára.

79 Negyedszer és utolsósorban meg kell állapítani, hogy a Törvényszék az első megtámadott ítélet 105. pontjában, illetve a második megtámadott ítélet 58. pontjában csupán azt emelte ki, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát.

80 Ebből következik, hogy a C-475/19. P. sz. ügyben előadott második és harmadik jogalapot, illetve a C-688/19. P. sz. ügyben előadott első és második jogalapot el kell utasítani.

81 A fenti megfontolások összességére tekintettel a fellebbezéseket teljes egészükben el kell utasítani.

A költségekről

82 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Az említett eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet az eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

83 A jelen ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a Bizottság részéről a jelen fellebbezésekkel és a Törvényszék előtti eljárásokkal kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

84 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

85 A Törvényszék előtt indított keresettel összefüggésben beavatkozó félként eljáró és a Bíróság előtti eljárásban részt vevő Finn Köztársaságnak tehát viselnie kell saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Németországi Szövetségi Köztársaság a saját költségein túl viseli az Európai Bizottság részéről a jelen fellebbezésekkel és az Európai Unió Törvényszéke előtti eljárásokkal kapcsolatban felmerült költségeket.

3) A Finn Köztársaság maga viseli saját költségeit.

Aláírások